

HATĚCKÁ CESTA II – POVĚSTI

Místo, kde se nacházíte, má zajímavou minulost. Byla to křižovatka původních cest do Moravského Písku. Zde se cesta přidružila k nákladní odstavňové koleji úzkorozchodné železnice, po níž byla z řepných polí v Černém (oblast dnešního Štěrku) svážena cukrová řepa na Bukovou a dále do cukrovaru ve Bzenci. Domek, který zde stojí (již v pozmeněném stavu), patřil k panství, jeho lesní správě. Cihlový most je poslední z mostů na veselském katastru.

Toto místo má i svá temná tajemství. Až do konce 70. let minulého století zde stál velký dřevěný kříž s malbou těla Ježíše Krista na plechu. Připomínal pocestným nešťastnou událost z 20. let minulého století. V ústním podání se s tímto křížem spojovaly dvě události násilných smrtí dvou žen.

V prvním případě šlo o událost z roku 1921, kdy byla zavražděna třidvacetiletá žena, matka dvou dětí. Ta se vydala na návštěvu k sestřenci do Vídně. Kvůli špatnému vlakovému spojení šla do Moravského Písku pěšky. Co bylo dále, jsou jenom dohady. Asi po čtrnácti dnech ji náhodou našel jeden Bzenčan. Koně, s nimiž jel, se v tomto místě zastavili a nechtěli pokračovat v cestě. Vozka našel ženu ležet v listí, udušenou kapesníkem. Kdo byl vrahem, se nepodařilo vyšetřit.

Druhá událost je na informace ještě skoupější. 2. května 1928 byla v moravním rameni nalezena utopená žena ve věku pětácti let. Mezi Veselany byla známa pod přezdívkou „schöne Anny“.

Proč francouzský most?

Stalo se to za napoleonských válek. Po hatěcké cestě šel osamělý starší muž. Polední slunce ho přimělo, aby si vyhledal místo k odpočinku a osvěžení. Rád využil zvýšeného okraje mostu, který čtyřmi oblouky překonával moravní rameno Buková. Z klidu ho vyrušil dusot kopyt koní, blížící se z nedalekého lesa. Zvědavost se brzy smísila se strachem, když spatřil příjizďící francouzskou hlídku. Ta zastavila muže s dotazem, jestli jsou ve městě (ve Veselí) vojáci. Stařec rozkazovačně řeči porozuměl. Když pohlédl tam, kam velitel ukazoval, uviděl od Veselí oblaka prachu a se šibalským úsměvem vojákům přisvědčil. Ti se obrátili a ujížděli nazpět k lesu. Muž nelenil a pospíchal do zámku, aby se pochlubil, že zachránil Veselí od francouzského vojska (cestou potkal stádo ovcí s ovčákem i s oblaky prachu). Za odměnu přicházel až do své smrti každou neděli do zámku na oběd. Tolik nám vypráví pověst...

